

précibus usurparétur. Neque his conténti, ut ipsa de Immaculáto Vírginis Concéptu doctrína invioláta persisteret, opinió- nem huic doctrínæ advér- sam, sive públice, sive pri- vátim, deféndi posse seve- ríssime prohibuére, eám- que múltiplici véluti vúl- nere conféctam esse vo- luérunt.

R. Signum magnum. 164.

Tempore autumnali.

Ex Bulla dogmática Pii Papæ Noni.

Lectio iv.

Omnes norunt, quan- to stúdio hæc de Immaculáta Deípa- ræ Vírginis Conceptióne doctrína a spectatíssimis religiósus famíliis, et cele- brióribus theológicis aca- demíis, ac præstantíssimis divinárum rerum sciéntia doctóribus fúerit trádicta, assérta ac propugnáta. Omnes páriter norunt, quantópere solliciti fúe- rint sacrórum antístites vel in ipsis ecclesiásticis convéntibus palam publi- céque profitéri, sanctíssi-

mam Dei Genitricem Vír- ginem Mariám ob prævísa Christi Dómini Redemptó- ris mérita numquam origi- náli subjacuisse peccáto, sed præservátam omníno fuisse ab originis labe, et idcirco sublimióri modo redemptam. Quibus illud profécto gravíssimum et omníno máximum accédit, ipsam quoque Tridentí- nam sýnodum, cum dog- maticum de peccáto origi- náli éderet decretum, quo juxta sacrárum Scriptu- rárum sanctorúmque Pa- trum ac probatíssimórum conciliórum testimónia stáuit ac definívit: Omnes hómines nasci origináli culpa inféctos; tamen so- lémniter declarásse: Non esse suæ intentiónis, in decreto ipso tantáque de- finitiónis amplitúdine com- prehéndere beátam et Im- maculátam Vírginem Dei Genitricem Mariám. Hac enim declaratióne Triden- tíni Patres, ipsam beatís- simam Vírginem ab origi- náli labe solútam, pro re- rum temporúmque adjún- ctis, satis innuérunt, atque

ádeo perspícue significá- runt, nihil ex divínis lítte- ris, nihil ex traditióne, Pa- trúmque auctoritáte rite afférri posse, quod tantæ Vírginis prærogatívæ quo- vis modo refragétur.

R. Ego ex ore. 163.

Lectio v.

Et re quidem vera hanc de Immaculáta beatís- simæ Vírginis Conceptióne doctrínam quotidie magis gravíssimo Ecclesiæ sen- su, magistério, stúdio, sciéntia ac sapiéntia tam spléndide explicátam, de- clarátam, confirmátam et apud omnes cathólici orbis pópulos ac natiónes mirán- dum in modum propagá- tam, in ipsa Ecclesiá sem- per exstitísse véluti a ma- jóribus accéptam, ac reve- látæ doctrínæ caractére insignítam, illústria vene- rándæ antiquitátis Eccle- siæ orientális et occiden- tális monuménta validís- sime testántur. Equidem Patres Ecclesiæque scri- ptóres, coeléstibus edócti elóquiis, nihil antiquius habuére, quam in libris ad explicándas Scriptúras,

vindicándas dógmata, eru- diendósque fidéles elucu- brátis, summam Vírginis sanctitátem, dignitátem atque ab omni peccáti labe integritátem, ejúsque præ- cláram de tetérrimo hu- máni géneris hoste victó- riam multis mirísque mo- dis certátim prædicáre at- que efférre.

R. Nihil inquinátum. 163.

Lectio vi.

Quaprópter enarrántes verba, quibus Deus præparáta renovándis mortálibus suæ pietátis remédia inter ipsa mundi primórdia prænúntians, et deceptóris serpéntis retú- dit audáciam et nostri gé- neris spem mirífice eréxit ínquiens: Inimicitias po- nam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius, docuére: Divíno hoc oráculo clare apertéque demonstrátum fuisse mi- sericórdem humáni géne- ris Redemptórem, scilicet unigénitum Dei Fílium, Christum Jesum, ac desi- gnátam beatíssimam ejus Matrem Vírginem Mari- am, ac simul ipsíssimas

utriusque contra diabolum inimicitias insinister expressas. Quocirca sicut Christus Dei hominumque mediator, humana assumpta natura, delens quod adversus nos erat chirographum decreti, illud cruci triumphator affixit, sic sanctissima Virgo, arctissimo et indissolubili vinculo cum eo conjuncta, una cum illo et per illum, sempiternas contra venenosum serpentem inimicitias exercens ac de ipso plenissime triumphans, illius caput immaculato pede contrivit.

R. Signum magnum. 164.

In III. Nocturno.

Ant. Sanctimonia et magnificentia.

Psalmus 95.

Cantate Dño canticum novum: * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomini ejus: * annuntiante de die in diem salutare ejus.

Annuntiante inter Gentes gloriam ejus, * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii Gentium daemonia: * Dominus autem coelos fecit.

Confessio, et pulchritudo in conspectu ejus: * sanctimonia et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferre Domino patriae Gentium, afferre Dño gloriam et honorem: * afferre Dño gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, et introite in atria ejus: * adorante Dominum in atrio sancto ejus.

Comoveatur a facie ejus universa terra: * dicite in Gentibus quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terrae qui non commovebitur: * iudicabit populos in aequitate.

Lætentur coeli, et exsultet terra, commoveatur mare, et plenitudo ejus: * gaudébunt campi, et omnia quae in eis sunt.

Tunc exsultabunt omnia ligna silvarum a facie Domini, quia venit: * quoniam venit iudicare terram.

Judicabit orbem terrae in aequitate, * et populos in veritate sua.

Ant. Sanctimonia et magnificentia in Conceptione ejus; annuntiante in omnibus populis gloriam ejus.

Ant. Lætamini omnes.

Psalmus 96.

Dominus regnavit, exsultet terra: * lætentur insulae multae.

Nubes, et caligo in circuitu ejus: * justitia, et iudicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum praecedet, * et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terrae: * vidit, et commota est terra.

Montes, sicut cera fluxerunt a facie Domini: * a facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt coeli justitiam ejus: * et viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia: * et qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus: * audivit, et laetata est Sion.

Et exsultaverunt filiae

Judae, * propter iudicia tua Domine:

Quoniam tu Dominus Altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: * custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde laetitia.

Lætamini justii in Domino: * et confitemini memoriae sanctificationis ejus.

Ant. Lætamini omnes in Domino, et confitemini memoriae sanctitatis ejus.

Ant. Notum fecit.

Psalmus 97.

Cantate Domino canticum novum: * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus: * et brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dominus salutare suum: * in conspectu Gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordiae suae, * et veritatis suae domui Israel.

Viderunt omnes termini terrae salutare Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductilibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini: * moveátur mare, et plenitúdo ejus: orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Notum fecit Dóminus opus suum: in conspéctu Géntium revelávit glóriam Genitrícis suæ.

V. Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me.

R. Nec delectásti inimicos meos super me.

Tempore hiemali.

Lectio sancti Evangélli secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. I. c.

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a

Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Virginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis María. Etréliqua.

Homília sancti Sophrónii Epíscopi.

Homília in Deiparæ Annuntiát.

uid missus beátus ille Angelus ad Virginem integérrimam dicit? Aut quómo-
modo faustíssimum hoc núntium ipsi defert? Ave grátia plena, Dóminus tecum. A gaudio incipit eam álloqui ille gáudii núntius. Nóverat enim et plane sciébat, núntium illud suum univér-
sis homínibus atque ómnibus páriter creatúris gáudium paráre, et quólibet a quibuscúmque dolóres expéllere; nóverat, ex divína hujus mystérii cognitióne mundum lúmine collustrári; nóverat, erróris dísjici caliginem; nóverat, retúndi mortis acúleum; nóverat, vim corrupti-
ónis infríngi; nóverat, inférno victóriam auférri; nóverat, salútem

pérdito affulgére hómini, qui horum malórum jugo jámdiu premebátur, ex quo scílicet a paradísi delíciis expúlsus, et a beáto illo domicílio ejéctus fúerat. Proptérea legati-
ónis suæ exórdium a gaudio ducit; proptérea sermónibus suis gáudii voces præmíttit; proptérea faustis hisce núntiis gáudium antecédit, útpote quæ ómnibus credéntibus gaudio futúra erant.

R. Hortus conclúsus soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus: * Emissi-
ónes tuæ paradísus, o María. **V.** Aperi mihi, soror mea, amíca mea, colúmba mea, immaculáta mea. **Emissi-
ónes** tuæ.

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo víginum.

Lectio viii.

Et sane par omníno erat, ut divína gáudii denuntiátio a sermónibus verbisque gáudium eliciéntibus súmeret iní-
tium. Proptérea enim et Angelus gáudium ante ómnia renúntiat, quia faustæ le-

gati-
ónis suæ non ignórat éxitum, ac probe novit collóquium, quod habebátur, in totius mundi gáudium manifeste esse ces-
súrum. Et profécto quodnam gáudium, aut quænam reperíri potest jucúnditas, quam non longe excédát allóquium ad Virginem illam beátam ac gáudii paréntem hábitum? Gaude o supercœléstis gáudii génitrix. Gaude o sublimíssimi gáudii nutrix. Gaude o salutáris gáudii sedes princeps. Gaude o immortalis gáudii auctrix. Gaude o ineffábilis gáudii mysticum diversórium. Gaude o indeficiéntis gáudii fons beatíssime. Gaude o gáudii ætérni deíferum cimélium. Gaude o vivificántis gáudii arbor virentíssima. Gaude o innúpta Dei Mater. Gaude o Virgo post partum integérrima. Gaude o spectáculum præ mirabilibus ómnibus summe admirándum.

R. Magníficat ánima mea Dóminum: * Quia fecit mihi magna qui potens est,

et sanctum nomen ejus.
V. Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Quia fecit. Glória Patri. Quia fecit.

Lectio ix.

Quisnam tuum éloqui splendórem póterit? Quisnam porténtum, quod ipsa es, enarráre verbis aúdeat? Quisnam magnificéntiam tuam effári se posse confidet? Tu hóminum exornásti natúram; tu Angelórum órdenes superásti; tu fulgóres Archangelórum obtenebrásti; tu sublimes Thronórum sedes infra te ostendísti; tu altitúdinem Dominatiónum depressísti; tu Principátuum ducátibus præcucurrísti; tu enervásti fortitúdinem Potestátum; tu ipsis Virtútibus poténtior virtus prodiísti; tu Chérubim oculatíssimum visum terréstribus óculis vicísti; tu Séraphim sex alas habéntium volátus ánimæ pennis divínitus agitátis transvolásti; tu dénique omnem creatúram longe transgréssa es: quippe quæ præ omni

creatúra enituísti puritáte; et ómnium creaturárum Conditórem in te excepísti; ipsúmque et sinu tuo gestásti, et genuísti; et sola ex ómnibus creatúris Dei Mater effécta es.

Te Deum laudámus.

Tempore verno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1. c.

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homília sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Homil. 2. super Missus.

ætáre, pater Adam, sed magis tu, o Heva mater, exsúltata, qui, sicut ómnium paréntes, ita ómnium fuístis peremptóres; et quod infelícitus est, prius peremptóres, quam paréntes. Ambo, inquam, consolámini super filia, et tali

filia; sed illa ámplius de quamalumortumestprius, cujusoppróbríuminomnes pertransívit mulíeres. Instat namque tempus, quo jam tollátur oppróbrium, nec hábeat vir quid causétur advérsus féminam: qui útique, dum se imprudénter excusáre conaré-tur, crudéliter illam accusáre non cunctátus est, dicens: Múlier quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Proptérea curre Heva ad Mariám; curre mater ad filiam; filia pro matre respóndeat: ipsa matris oppróbrium aúferat: ipsa patri pro matre satisfáciat: quia ecce si vir cécidit per féminam, jam non erígatur nisi per féminam.

R. Hortus conclúsus. 173.

Lectio viii.

Quid dicébas, o Adam? Múlier quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Verba malítiæ sunt hæc quibus magis aúgeas quam déleas culpam. Verúmtamen Sapientia vicit malítiam, cum occasiόνem vénia, quam

a te Deus interrogádo elicere tentávit, sed non pótuit, in thesaúro indeficiéntis suæ pietátis invénit. Rédditur nempe fémina pro fémina, prudens pro fátua, húmilis pro supérba, quæ pro ligno mortis gustum tibi pórrigat vitæ, et pro venenóso cibo illo amaritúdinis dulcedinem páriat fructus ætérni. Muta ergo iníquæ excusatiónis verbum in vocem gratiárum actiόνis, et dic: Dómine, múlier quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno vitæ, et comédi; et dulce factum est super mel ori meo, quia in ipso vivificásti me. Ecce enim ad hoc missus est Angelus ad Vírginem. O admirándam et omní honóre digníssimam Vírginem; o féminam singuláriter venerándam, super omnes féminas admirábilem, paréntum reparatricem, posterórum vivificatricem.

R. Magnificat. 173.

Lectio ix.

Quam tibi áliam prædixisse Deus vidétur,

quando ad serpéntem ait: Inimicitias ponam inter te et mulierem? Et si adhuc dúbitas, quod de María dixerit, audi quod séquitur: Ipsa cónteret caput tuum. Cui hæc serváta victória est, nisi Mariæ? Ipsa procul dubio caput contrivit venenatum, quæ omnimodam maligni suggestiónem tam de carnis illécebra, quam de mentis supérbia dedúxit ad nihilum. Quam vero áliam Sálomon requirébat, cum dicébat: Mulierem fortem quis invéniet? Nóverat quippe vir sápiens hujus sexus infirmitátem, frágle corpus, lúbricam mentem. Quia tamen et Deum légerat promisisse, et ita vidébat congrúere, ut qui vícerat per féminam, vincerétur per ipsam, veheménter admirans ajébat: Mulierem fortem quis invéniet? Quod est dicere: si ita de manu féminæ pendet et nostra ómnium salus, et innocentiae restitútio, et de hoste victória: fortis omníno necesse est ut provideátur,

quæ ad tantum opus possit esse idónea.

Te Deum laudámus.

Tempore æstivo.

Léctio sancti Evangélii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1. c.

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Virginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis María. Et reliqua.

Homilia sancti Tharásii Episcopi.

De Præsentatione Deiparæ.

uibus te laúdibus cumulábimus, María? O puélla immaculáta; o virgo impolúta; o mulierum ornaméntum, filiárum nitor! O mater Virgo sancta, tu benedícta inter mulieres; tu celebráta propter innocentiam; tu obsignáta virginitáte. Tu Adámi maledícti expiátio; tu débiti Hevæ solútio. Tu Abélis puríssima oblátio; primogenitórum deléctus; im-

maculátumsacrificium. Tu Enos in Deum spes non pudóre suffúsa; tu Enoch ínita grátia, et in secúram vitam migrátio. Tu Noë arca, et secúndæ regeneratiónis apud Deum conciliátio. Tu regni et sacerdótii Melchisedech perillústris splendor; tu Abrahámi firma fidúcia et promissiónis futúre posteritátis óbsequens fides. Tu Isaac novum sacrificium et rationále holocaustum; tu Jacob in scalam ascensus causa, et fœcunditátis in duódecim tribus permanéntis expressio nobilíssima. Tu Judæ apparuísti secundum stirpem filia; tu Joséphi pudicítia et véteteris Ægypti, nimirum synagógæ Judæórum evérsio, o Immaculáta! Tu Móysis ejusdémque legislátoris liber divínus concinnátus, in quo scriptum est sacraméntum regeneratiónis, et divínis dígitis inscúlpta in tábulis lex est tamquam in monte Sina, ubi novus Israël ab intelligibílium Ægyptiórum servitúte vindicábitur, quem-

ádmódum antíquus pópulus in solitúdine manna et aqua de petra satiátus est, petra autem erat Christus e tuo grémio proditúrus tamquam sponsus de thálamo. Tu Aarónis virga floréscens; tu es Davidis filia fímbris aúreis circumvestíta vário ornátu nitéscens.

R. Hortus conclusus. 173.

Lectio viii.

Tu es prophetárum spéculum, et rerum ab illis prænuntiatarum éxitus. Te enixe Ezéchiél vaticínans appellávit portam clausam, per quam nemo hóminum umquam transíbit nisi Dóminus Deus solus, et portam clausam conservábit. Te Isaías ille in primis grandiloquus prænútiat virgam Jesse, ex qua flos Christus oriétur, et frutícibus vitiórum exstirpátis radícitus, plantas divínæ cognitiónis in agro ínseret. Te Jeremías præmonstrávit ínquiens: Ecce dies vénient, dicit Dóminus, et fériam dómui Israël et dómui Judæ fœ-

us novum, quod constitui cum patribus eorum, ita significans adventum ortumque filii tui, et populum Gentium vocans ad Deum adorandum inde usque a finibus terræ. Te etiam Dániel vir desideriorum proclamavit montem ingentem, e quo Christus lapis angularis abscindetur, et simulacrum multiformis serpentis ruina atque exitio dissipabit. Te honoro agnam immaculatam, te prædico grátia plenam, te cano Dei habitationem puram et immaculatam. Et sane ubi abundavit delictum, superabundavit grátia. Per mulierem mortem lucrati sumus, per mulierem universa ipse rursus instaurabit. Per serpentem cibum accepimus amari saporis, per ipsum vero rursum vescemur cibo immortalitatis. Prima parens Heva Cænum in lucem edidit invidiæ et nequitiae principem; unigenitus Filius tuus erit primogenitus vitæ et resurrectionis. O inauditum prodigium! O

admirandam novitatem! O sapientiam nullis verbis coæquandam!

R. Magnificat. 173.

Lectio ix.

Nos autem populus Dei, gens sancta, congregatio acceptabilis, filii columbæ, sóboles grátia in hac Virginis celebritate puris animis, impollutis labiis, multisonis linguis hymnos suavílicos extolamus. Illústre hoc festum, principem solemnitatem Angelis lætam et hominum prædicatione dignissimam, prouti par est, venerantes illud Ave Gabriélis cum reverentia et gaudio sancto conclamemus. Ave delícium Patris, per quam ad últimos terræ fines Dei cognitio manavit. Ave Filii domicilium, de qua ille carne indutus prodívit. Ave sancti Spiritus habitaculum ineffabile. Ave sánctior Chérubim; ave gloriósior Séraphim; ave cælo látior; ave sole splendídiior; ave luna micántior; ave múltiplex astrorum nitor; ave levis nubes, quæ cœlestem plú-

viam inspérgis. Ave aura sancta, quæ spíritum malitiæ a terra dissipasti. Ave nobile præcónium Prophetarum; ave Apostolorum auditus per totum orbem sonus; ave Mártyrum excéllens confessio; ave Patriarcharum laudatissima prædicatio; ave Sanctorum summum ornámentum. Ave causa salutis ómnium mortálíum; ave regína pacis conciliátrix; ave matrum splendor inmaculátus. Ave mediátrix ómnium, qui sub cælo sunt; ave totíus orbis reparatio; ave grátia plena, Dóminus tecum, qui ante te, et ex te, et nobiscum. Ipsi laus cum Patre et sanctíssimo et vivífico Spíritu, nunc et semper, et in infinita sæcula sæculórum. Amen.

Te Deum laudamus.

Tempore autumnali.

Lectio sancti Evangélii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1. c.

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitatem Galilææ,

cui nomen Názareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homília sancti Sophronii Episcopi.

Homília in Deiparæ Annuntiat.

Ad te benedicta tu in mulieribus, quóniam Hevæ maledictionem in benedictionem commutasti; quóniam Adam, qui prius jacebat exsecratione percúsus, ut per te benediceretur, effecisti. Vere benedicta tu in mulieribus, quóniam benedictio Patris per te affúlsit homínibus, eosque a vétéri maledicto liberávit. Vere benedicta tu in mulieribus, quia per te progenitores tui salutem invéniunt; tu síquidem genitúra es Servatórem, qui divínam ipsis salutem comparábit. Vere benedicta tu in mulieribus, quóniam sine sémine eum protulisti fructum, qui benedictionem terrarum orbi elargítur, ipsúmque a maledictione spinas germinante rédimit. Vere benedicta tu

in mulieribus, quia mulier naturali conditione cum sis, Dei tamen Genitrix reipsa fies. Etenim si, qui ex te nasciturus est, secundum veritatem Deus est incarnatus, ipsa jure meritoque diceris Deipara, quippe quæ Deum verissime paris.

R. Hortus conclusus. 173.

Lectio viii.

Ne timeas María, invenisti enim apud Deum gratiam perire nesciam; invenisti apud Deum gratiam præ quolibet eximiam; invenisti apud Deum gratiam omnibus votis expetendam; invenisti apud Deum gratiam omnium gratiarum splendissimam; invenisti apud Deum gratiam numquam elanguentem; invenisti apud Deum gratiam, quæ te salvam præstet; invenisti apud Deum gratiam, quæ nullo impetu quatiatur; invenisti apud Deum gratiam plane invictam; invenisti apud Deum gratiam perenniter duraturam. Et alii quidem, iique plures ante te eximia san-

ctitate floruerunt. Sed nemini, quemadmodum tibi, plena gratia impertita est; nemo sicut tu, ad tantum magnificentiae est evectus; nemo sicut tu, purificante gratia præoccupatus est; nemo sicut tu, coelesti lumine refulsit; nemo sicut tu, præ omni celsitudine exaltatus est.

R. Magnificat. 173.

Lectio ix.

Et merito quidem; nemo enim sicut tu, ad Deum tam prope accessit; nemo sicut tu, Dei donis ditatus est; nemo sicut tu, Dei gratiæ particeps fuit. Omnia vincis, quaecumque inter homines emineant; omnia superas muneribus, quæ effusa a Dei largitate in quolibet dimanaverint. Plus enim omnibus inhabitantis Dei possessione ditescis. Nemo sic in se Deum complēti potuit; nemo potuit sic frui Dei præsentiā; nemo dignus est habitus, qui sic per Deum illuminaretur; ac propterea non modo Deum omnium Conditorum ac Dominum in te

excepisti, sed eum habes ex te ineffabiliter incarnatum, atque in utero tuo gestatum, et post hæc genitum, et universos homines a paterna condemnatione redimentem, ac salutem, quæ nullum finem habitura sit, ipsis elargientem. Et propterea tibi clamavi, atque iterum vehementer clamabo: Ave gratia plena, Dominus tecum: benedicta tu in mulieribus.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Tota pulchra * es María, et macula originalis non est in te.

Psalmus. Dominus regnavit. cum reliquis. 9.

2. Vestimentum tuum * candidum quasi nix, et facies tua sicut sol.

3. Tu gloria Jerúsalem, * tu lætitia Israël, tu honorificentia populi nostri.

4. Benedicta es tu, * Virgo María, a Domino Deo excelsio præ omnibus mulieribus super terram.

5. Trahe nos * Virgo

immaculata, post te curremus in odorem unguentorum tuorum.

Capitulum. Prov. 8.

Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab æterno ordinata sum, et ex antiquis, antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram.

Hymnus.

O gloriōsa virginum, Sublimis inter sidera, Qui te creavit, parvulum Lactente nutris ubere.

Quod Heva tristis abstulit,

Tu reddis almo germine: Intrent ut astra flébiles, Cœli reclúdis cárdines.

Tu regis alti jánuā, Et aula lucis fúlgida: Vitam datam per Víginem

Gentes redemptæ plaudite.

Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine, Cum Patre, et almo Spíritu

In sempiterna sæcula. Amen.

V. Immaculata Conceptio tua Dei Genitrix Virgo.
R. Gaudium annuntiavit universo mundo.

Ad Bened. Ant. Ait Dominus Deus * ad serpentes: Inimicitias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius: ipsa conteret caput tuum, allelúja.

Oratio.

Deus, qui per Immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum praeparasti: quæsumus; ut, qui ex morte ejusdem Filii tui praevisa eam ab omni labe præservasti, nos quoque mundos ejus intercessionem ad te pervenire concedas. Per eundem Dominum.

Ad Primam.

In R. brevi dicitur V. Qui natus es de Maria Virgine.

Ad Tertiam.

Ant. Vestimentum tuum.

Capitulum. Dominus possedit me. **ut supra.** 181.

R. br. Deus omnipotens * Praecinxit me virtute. Deus omnipotens. **V.** Et posuit immaculatam viam

meam. Praecinxit. Glória Patri. Deus omnipotens.

V. In hoc cognovi, quoniam voluisti me. **R.** Quoniam non gaudébit inimicus meus super me.

Tempore Paschali.

R. br. Deus omnipotens praecinxit me virtute, * Allelúja, allelúja. Deus.

V. Et posuit immaculatam viam meam. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Deus.

V. In hoc cognovi, quoniam voluisti me, allelúja.

R. Quoniam non gaudébit inimicus meus super me, allelúja.

Ad Sextam.

Ant. Tu glória Jerusalem.

Capitulum. Ezech. 44.

Porta haec clausa erit, non aperiétur, et vir non intrábit per eam, quoniam Dominus Deus Israël ingressus est per eam: eritque clausa Principi. Princeps ipse sedébit in ea.

R. br. In hoc cognovi, Quoniam voluisti me. In hoc. **V.** Quoniam non gaudébit inimicus meus super me. Quoniam voluisti. Glória Patri. In hoc.

V. Exaltábo te Dómine, quoniam suscepisti me. **R.** Nec delectásti inimicos meos super me.

Tempore Paschali.

R. br. In hoc cognovi, quoniam voluisti me, * Allelúja, allelúja. In hoc. **V.** Quoniam non gaudébit inimicus meus super me. Allelúja, allelúja. Glória Patri. In hoc.

V. Exaltábo te Dómine, quoniam suscepisti me, allelúja. **R.** Nec delectásti inimicos meos super me, allelúja.

Ad Nonam.

Ant. Trahe nos.

Capitulum. Apoc. 12.

Signum magnum apparuit in cælo: Mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus, et in capite ejus corona stellarum duodecim.

R. br. Exaltábo te Dómine, * Quoniam suscepisti me. Exaltábo. **V.** Nec delectásti inimicos meos super me. Quoniam. Glória Patri. Exaltábo.

V. Immaculata Conceptio tua Dei Genitrix Virgo. **R.** Gaudium annuntiavit universo mundo.

Tempore Paschali.

R. br. Exaltábo te Dómine, quoniam suscepisti me, * Allelúja, allelúja. Exaltábo. **V.** Nec delectásti inimicos meos super me. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Exaltábo.

V. Immaculata Conceptio tua Dei Genitrix Virgo, allelúja. **R.** Gaudium annuntiavit universo mundo, allelúja.

In II. Vesperis.

Omnia ut in primis Vesperis præter:

Ad Magnificat, Ant. Sancta María * succurre miseris, juva pusillanimes, réfove débiles, ora pro pópulo, intérvieni pro clero, intercède pro devoto femíneo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Immaculatam Conceptionem.